

KŁĘKANIE (10) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz -é.

sg N klękani(e) (3). ◇ G klękaniã (1). ◇ A klękani(e) (1). ◇ I klękani(e)m (3) WujJud, LatHar, WujNT, klękanim (1) KrowObr. ◇ L klękaniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Padanie na kolana w celu wyrażenia czci i uwielbienia (głównie dla bóstwa), prześlągania lub uzyskania laski; efflagitatus Mącz (10) : Więc trzciny w rękę podanie/ pośmiewilká pełne. Po nim zdrádlive y z wzgárdą złączone klękánie. LatHar 318.

klękanie przed kim (1): Efflagitatus, Modlenie/ Klękánie przed kim. Mącz 129b.

klękanie czyje do kogo (1): Zálecać y Chryftus Pan/ swoim ná koláná y ná twarz padaniem/ y Apoštoł S. Páweł/ swym do Oycá Páná nášzego Iezufa Chryftuá/ klękaniem/ vcźciwość z zwierzchnią pokorą złączoną. LatHar [+10].

W połączeniach szeregowych (4): KrowObr 86, 214; ReszPrz 186; Bo Kátholicy nie tylko obrázom świętych/ ále áni lámym świętym nigdy [chwały] nie ofiárowáli [...]: ále tylko tę cześć/ ktora y ftworzeniu wyrządzána bywa: czapki zeymowániém/ kłánianiem/ klękaniem y padaniem. WujNT 456.

Wyrażenie: »klękanie na modlitwie« (1): Ano klękánya ná modlitwye nye telko Szczepan/ Páweł/ y Pyotr ále y lam pan Kryftus vzywał. KromRozm II h3v.

Szeregi:»pokłon, klękanie« (1): przeto go [Pana Boga] teź y cíieleśnym pokłonem/ klękaniem/ y infzemi cíieleśnymi spráwami czćić y chwálić mamy WujJud 54.

»klękanie abo stanie« (1): Iuź fie áni opłátkami Papieskimi báwić będziemy/ [...] áni fie o klękánie ábo ftanie wádzćić będziemy CzechRozm 268.

Cf KŁĘKAĆ

ZCh